

Onvrede te groot om ooit nog vrede te vinden

Georg van Daal
redactielid

De schrijver van het hier besproken boek schrijft over zichzelf dat zijn onvrede te groot is om nog vrede te vinden. De inhoud van het boek is daarvan de beste illustratie. Harry Teernstra is in de ogen van vele juristen een querulant, één van de drijvende krachten achter de stichting Advocatur (in liquidatie), en achter de stichting Advokater (in oprichting). Onvermoeibaar is Teernstra zeker. Hij schreef drie boeken, en in de afgelopen 35 jaren moet hij schrijver en/of oorzaak zijn geweest van vele duizenden bladzijden aan correspondentie, ingezonden brieven, klachten, vonnissen, artikelen, arresten, beschikkingen en nog veel meer.

Het begon allemaal in 1970. Teernstra werd op 24-jarige leeftijd van achteren aangereden door een in slaap gevallen chauffeur, terwijl hij voor een rood verkeerslicht stond te wachten. Een eerste rechtsstrijd begon, die 11 jaar duurde. Daarin speelden een rol de fouten die een neuroloog en een psycholoog volgens Teernstra maakten. In 1981 krijgt Teernstra een schadevergoeding van NLG 180.000 toegevoerd van de verzekeraar van de chauffeur. Wat er tussen 1981 en 1991 gebeurt wordt in dit boek niet duidelijk, maar wellicht staat dat beschreven in het eerste boek van Teernstra, *Een ongeluk komt zelden alleen*. In elk geval kan hij de gevolgen van de door hem gepercipieerde fouten van neuroloog en psycholoog niet verkroppen.

Teernstra wendt zich in 1991 tot een advocaat, die een aantal procedures tegen hen begint. In 1997 en 1998 gaan alle procedures verloren, volgens Teernstra uitsluitend wegens fouten van zijn advocaten. Teernstra diende hierover tuchtklachten in die doel troffen en schreef – natuurlijk – een boek: *Recht in de ogen gekeken*. Neuroloog en psycholoog doen met de hen toegewezen proceskostenvergoedingen niets, totdat ze worden geprovoceerd. De advocaat van één van hen krijgt namelijk door de stichting Advocatur Teernstra's boek *Een ongeluk komt zelden alleen* toegezonden. Ras daarna ligt bij Teernstra een faillissementsrekest op de mat, op basis van de twee proceskostenvorderingen die psycholoog en neuroloog op hem hebben. Over de gang van zaken rond het daarop volgende faillissement van Teernstra (in 2002), en over wat daarna gebeurde, gaat dit boek.

KLACHTEN OVER BEHANDELING VAN KLACHTEN

Wat kan het misgaan in een mensenleven en wat kan iemand verdwalen in het woud van gelijk dat tussen zijn eigen oren steeds dieper wortel slaat. Teernstra's hele leven lijkt te zijn en worden vergooid aan verbeterde strijden, klagen over de fouten die zouden zijn gemaakt

Jur Terharte (pseudoniem voor Harry Teernstra), *Een faillissement dat nimmer went, zo lang geen hoeder van mijn recht zijn ongelijk erkent*. Een verhaal over juridisch letsel, deel 4 in de serie Met recht een ander gewicht in de schaal, Uitgeverij Jurilet, Wehl 2004, ISBN 90 805 3733 0.

in zijn strijd en die van andere gedupeerden van het rechtsbedrijf, klachten over de behandeling van de klachten over die fouten, klagen over de maffia van advocaten, rechters en politici en eindeloos enzovoort.

Het boek onderstreept weer eens dat het recht een fictie is waarvan de uitwerking lichtjaren verwijderd is van de mens van alledag, en dat je als eenmaal geboekstaafde querulant maar moeilijk een poot aan de grond krijgt in het rechtsbedrijf, ook niet als je op een paar punten gelijk zou kunnen hebben. Na lezing van dit boek meen ik overigens niet dat het Teernstra allemaal is overkomen. Ik denk wel dat het in en rond zijn faillissement allemaal beter en sneller had gekund, als Teernstra in de eerste plaats meteen deskundige en objectieve bijstand had gezocht, en in de tweede plaats na het faillissement was bijgestaan door een insolventiespecialist. Er leken immers derden voorhanden die daarvoor de kosten wilden betalen.

Teernstra had zo weinig schuldeisers, hij had zo veel geld op een spaarrekening, had een dusdanige uitkering en had een echtgenote met een dusdanig inkomen, dat het faillissement makkelijk had kunnen worden voorkomen. Teernstra is echter naar de faillissementszitting gegaan om na te pleiten over zijn verloren rechtsstrijd tegen neuroloog en psycholoog en over de fouten die zijn voormalig advocaten daarin zouden hebben gemaakt. Zijn eerste twee boeken werden aan de faillissementsrechter aangeboden, terwijl die zich alleen maar moest afvragen of Teernstra minstens twee schuldeisers had, waarvan minstens één een opeisbare vordering had. En dat dat zo was, onderstreepte het verhaal van Teernstra alleen maar. Dus werd hij op 4 januari 2001 failliet verklaard door de Rechtbank Zutphen.

INZICHT IN ONVREDE

Teernstra schrijft dat hij had bedacht dat als hij failliet zou worden verklaard, hij in hoger beroep zou gaan. Ter zitting hoorde de rechter hem beleefd aan en meldde kennelijk dat Teernstra nog van hem zou horen. De rechter zei hem niet, zoals in Utrecht gebruikelijk, dat hij die middag moest opbellen voor de uitspraak. Die middag werd hij wel failliet verklaard. Er is geen regel die de curator verplicht zijn failliet meteen mededeling van zijn faillissement te doen. In het kader van een vlotte afwikkeling hoort volgens mij wel dat dat gebeurt, al was het alleen maar omdat een curator die afwikkeling

onverwijd moet oppakken. Dat 'geluk' had Teernstra niet. Hij hoorde de pas van zijn faillissement toen zijn curator hem opbelde omstreeks 18:00 uur op de laatste dag van de termijn van hoger beroep. Teernstra vond logischerwijze geen advocaat meer om in appèl te gaan. Hij verzonk in een diep moeras, bestaand uit een mede door zijn toedoen moeizaam verlopend faillissement, het recht dat hij niet begrijpt en eindeloos veel klachten naar allerlei instanties en personen over het feit dat rechter en griffier, evenals zijn curatoren in zijn beleving grote fouten hebben gemaakt.

Als er iets uit het boek blijkt is dat wel onbegrip ten aanzien van het rechtsbedrijf. Bovendien blijkt er uit dat de spelers in het rechtsbedrijf niet goed kunnen omgaan met verschijnselen als Teernstra. Zijn faillissement eindigt uiteindelijk in het voorjaar van 2002 met een uitdeling aan zijn schuldeisers; het wordt nog lang daarna door Teernstra vervolgd met grote hoeveelheden correspondentie en klachten om zijn recht, althans wat hij daaronder verstaat, te krijgen. Ik raad u aan het boek van Teernstra eens door te lezen. Het kost niet veel tijd, en de bijlagen kunt u overslaan. U kunt Teernstra's litanie natuurlijk als het zoveelste pak onzin terzijde schuiven. Dat hoeft echter niet. Het kan uw inzicht namelijk nog eens aanscherpen dat er heel veel onvrede heerst rond het juridisch bedrijf, en dat die voor een zeer belangrijk deel bestaat uit onvrede rond advocaten. Het lijkt mij nuttig dat iedere advocaat zich dat blijft realiseren.

(advertentie)

Advocaat Mediator zoekt aansluiting bij kantoor of organisatie
Heeft gewerkt in loondienst en als zelfstandige, als eenpitter en in klein kantoorverband, werkt nu als freelancer en zoekt meer dan netwerk-collega's om mee samen te werken.
<ul style="list-style-type: none">• 15 jaar advocatenpraktijkervaring• 10 jaar werkzaam als mediator, NMI-gecertificeerd• 5 jaar vaardigheidstrainer Beroepsopleiding advocatuur• 3 jaar auditor advocatuur
Wil werken als cliëntbegeleider, conflictbemiddelaar, coach, bezig zijn met kantoororganisatie en -opleiding, of anderszins, maar niet als klassiek-advocaat met een eigen praktijk.
De vorm en de duur van de samenwerking is in onderling overleg nader te bepalen.
Brieven onder nummer 7832 richten aan Bureau BDM B.V., Steekterweg 80G, 2407 BH, Alphen aan den Rijn.

FIF 33 RECHERCHE- EN INFORMATIEBUREAU Voor bedrijven, particulieren en advocatuur	
<ul style="list-style-type: none">• Onrechtmatig ziekteverzuim• Controle werkzaamheden• Fraude / Bedrijfsdiefstal	<ul style="list-style-type: none">• Alimentatiezaken• Handelsinformatie• Privé-onderzoeken
010 - 477 33 22 www.fif33.nl Goedgekeurd door Min. van Justitie POB 238 Heemraadssingel 186 • 3021 DM Rotterdam Fax: 010 - 477 08 30 • e-mail: info@fif33.nl	
	